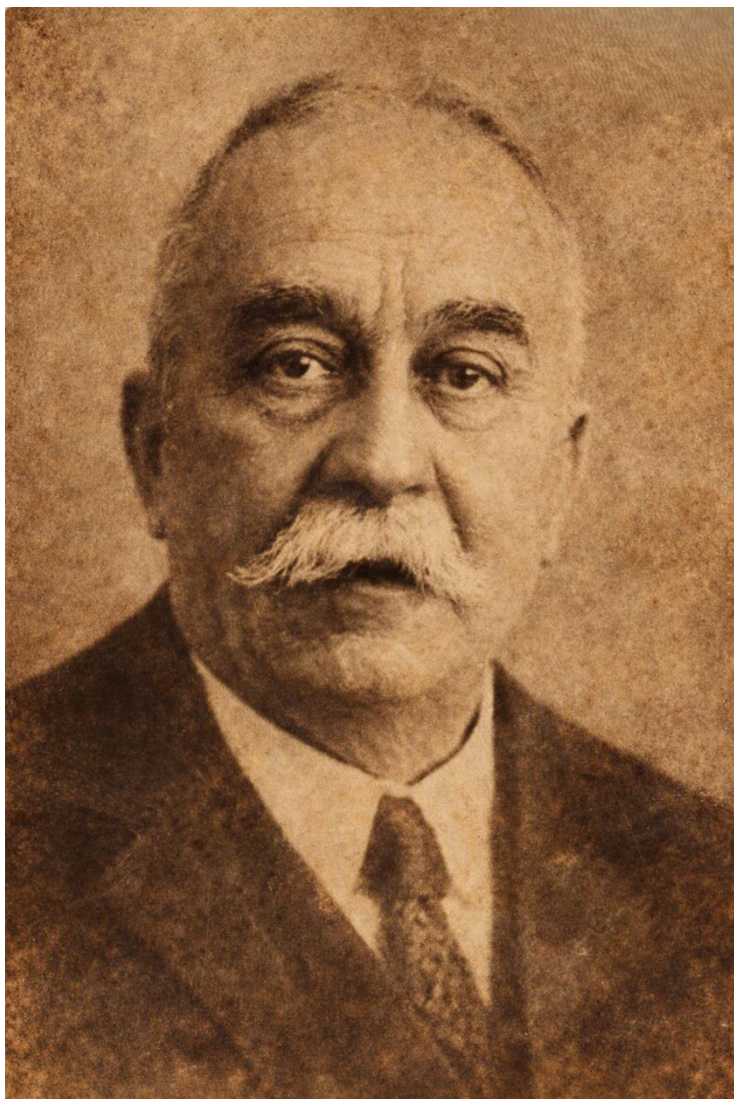

Νικόλαος Σ. Νικολαΐδης
(των Παρισίων)
(+1926)

Με το παραπάνω προσωνόμιο (των Παρισίων) ήταν γνωστός ο Νικόλαος Σ. Νικολαΐδης, του οποίου η ημερομηνία και ο τόπος γέννησης παραμένουν μέχρι σήμερα άγνωστοι. Επίσης δεν είναι γνωστό αν υπήρχε κάποια συγγενική σχέση με το μετέπειτα μέλος του ΔΣ της ΕΦΕ και Γενικό Γραμματέα της ΕΦΟ (1957-59) [Σοφοκλή Γ. Νικολαΐδη](#).

Ο βασικός λόγος που καθιστά επιβεβλημένη τη σύνταξη του βιογραφικού σημειώματος του Νικολάου Σ. Νικολαΐδη είναι το γεγονός ότι ήταν ο δεύτερος εκδότης τιμοκαταλόγου ελληνικών γραμματοσήμων, το μακρινό 1923 στο Παρίσι. Συγκεκριμένα, στη μελέτη του Joost Meijer, που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 723/2020 σελ 277 της «Φιλοτέλειας», αναφέρεται ότι:

*Ένας άλλος κατάλογος εκδόθηκε στη Γαλλία (1923) από τον Νικόλαο Νικολαΐδη, με τίτλο *Histoire de la création de Timbre Grec*. Ο Νικολαΐδης εργάστηκε στο Παρίσι, αλλά ξεκίνησε την καριέρα του ως έμπορος γραμματοσήμων στην Αθήνα, όπου εξέδιδε καταλόγους από το 1891. Το νέο βιβλίο των 120 σελίδων δεν είναι απλός κατάλογος γραμματοσήμων, αλλά ειδικός κατάλογος όλων των ελληνικών γραμματοσήμων, με λεπτομερείς πληροφορίες από την έρευνα και την εμπειρία του.*

(σημ. ΕΦΟ: Ο πρώτος κατάλογος – 1921 – ήταν του J. Briault με εμπειρογνώμονα τον [Ν. Γαρά](#)).

Ο Νικ. Νικολαΐδης κατάρτισε έκθεμα με «Δοκίμια Ελληνικών Γραμματοσήμων», που εξέθεσε στη «Γραμματοσημολογική Έκθεση Βρυξελλών 1924», καθώς και στη «Διεθνή Γραμματοσημολογική Έκθεση Παρισίων 1925», αποσπώντας αργυρό και χάλκινο μετάλλιο αντιστοίχως.

Ο Ν.Σ. Νικολαΐδης απεβίωσε τον τρίτο χρόνο (2026) της έκδοσης της «Φιλοτέλειας». Το μέλος της ΕΦΕ Ν. Τζιβόγλου θεώρησε σκόπιμο να σχολιάσει την ανακοίνωση του θανάτου του. Παραθέτουμε την εικόνα της σχετικής σελίδας της Φιλοτέλειας, καθώς και το εξώφυλλο του τιμοκαταλόγου του Νικ. Νικολαΐδη.

ΠΗΓΕΣ:

- Περιοδικό ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ –
- Π. Καγκελάρη Λεξικό Ελλήνων Φιλοτελιστών

N. Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ)

Παρίσι, 10 Νοεμβρίου 1926

Ελληνική Φιλοτελική Έταιρεία

Εἰς Ἀθήνας

* Αξιότιμοι Κύριοι,

Μετά λύπης σας πληροφορῶ ὅτι σήμερον ὠδηγήσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν καλὸν φίλον Νικόλαον Νικολαΐδην, τὸν γνωστὸν ἔμπορον καὶ πραγματογνώμονα τῶν Ἑλληνικῶν Γρ)σημῶν.

Ὡς γνωστὸν, ἡ ὑγεία του ἦτο ἀπὸ πολλοῦ ἐπιβαλῆς. Προχθὲς Κυριακὴν πρωὶ ἔπαθε προσβολὴν καρδίας, καὶ μετ' ὀλίγον ἦτο πλέον νεκρός. Ἡ κηδεὶα του ἐτελέσθη σήμερον Τετάρτην τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωίας ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ὁρθοδόξῳ Ναῷ τῆς ὁδοῦ Georges Bizet. Τὴν παρηγορητικὴν Ὁρθοδόξον Ναὸν τῆς ὁδοῦ Georges Bizet. Τὴν παρηγορητικὴν Ὁρθοδόξον Ναὸν τῆς ὁδοῦ Georges Bizet.

κολούθησεν ἀρχετὸν πλῆθος ἐκ τῶν φίλων του μακαρίτου, ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ καλλίτεροι γασματοσημειοποιοὶ τῆς πόλεώς μας. Πλῆθος ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς σοροῦ. Μεταξὺ ἄλλων, δύο μεγάλοι στέφανοι ἐκ φυσικῶν ἀνθέων: τῆς Société Internationale des Négociants en Timbres-Poste, καὶ τῆς Chambre Syndicale des Négociants en Timbres-Poste de Paris.

Ἐπὶ τοῦ τάφου μικρὸν λογιδριὸν ἐξεφώνησεν ὁ Κος Veneziani, πρόεδρος τῆς Confédération des Sociétés Philatéliques.

Ὁ θάνατός του, στερεῖ τοὺς Παρισίους τοῦ καλλίτερου εἰδικοῦ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Γραμματοσήμου.

Μετὰ διακεκομμένης ὑπολήψεως

N. A. ΤΖΙΒΟΥΛΟΥ

Ἡ «ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ» μὲ ὅλους ἰδιαιτέρων λύπην πληροφορεῖται τὸν θάνατον τοῦ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς «Ε. Φ. Ε.» ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ τῶν Παρισίων, τοῦ σοφοῦ ἐμπειροτέχου φιλοτελιστοῦ καὶ συγγραφέως τόσων ἐμβριθῶν μελετῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδίου γρ)σήμου, αἱ ὁποῖαι συνετέλεσαν ὥστε νὰ καταλάβῃ ὁ μεταστάς ἐσχέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν φιλοτελικῶν προσωπικότητων τῆς Βυζαντίας.

Ὁ μακαρίτης ἔπασεν ἀπὸ ἐτῶν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφαντάζετο ὅτι τόσον ἀπρόοπτον καὶ ταχὺ θά ἦτο τὸ τέλος του. Εἰς ἄλλην στήλην ἐξακολουθοῦμεν νὰ δημοσιεύωμεν τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας συνομιλίαις του ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γρ)σήμου, ἐκ τῶν ὁποίων διαφαίνεται τὸ πνευματικὸν τοῦ ἄνθρωπου, καὶ τὸ ἀπείρατον μνημονικόν του, τὸ ὁποῖον μὲ τόσων ζωνρότητα ἀπέδιδε τὰς ἀναμνήσεις του τῶν παλαιῶν καλῶν καιρῶν.

Παραθέτομεν τὴν τελευταίαν φωτογραφίαν τοῦ ἐκλιπόντος, ἡ ὁποία προωφίετο νὰ συνοδεύσῃ τὸ κατωτέρω (σελ. 66) δημοσιευόμενον ἄρθρον του, τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχεν ἀποστείλει τελευταίως ὁ ἴδιος, ὑποσχόμενος καὶ συνέχειαν τῆς συνεργασίας του. Δυστυχῶς τὸ ἄρθρον του τοῦτο, προώριστο ν' ἀποτελέσῃ τὸ κύκνειον ῥῆμα του.

